

[Grethe Philip.]

finansministeriet kunne skære ned på fagministeriernes ønsker og også gjorde det, som hr. Poul Dam sagde, medens man nu kommer i en ny situation, hvor ikke alle ønskerne kommer frem. Jeg mener, at dette må pålægge finansministeriet en særlig forpligtelse til at vise et initiativ og selv gå i nær forhandling og samarbejde med ministerierne på en helt anden måde, end det har været nødvendigt tidligere.

Hvad angår militærbevillingerne, skal jeg bare kort sige, at de har jo reelt været stigende igennem en årrække, og selve det, at man nu tænker sig, at de fremover skal ligge med en konstant aktivitet, er jo dog en betydelig afdæmpning. Det betyder jo også, at når det sker i en periode, hvor andre udgiftsbevillinger inden for statens område reelt stiger, og hvor nationalindkomsten stiger, så vil militærbudgettet falde relativt både i forhold til det samlede statsbudget og i forhold til nationalindtægten. Men det vigtigste af det hele ligger jo dog i, at vi i disse tal ikke har indkalkuleret de rationaliseringer, som vi nu må forvente af den nye forsvarsordning, og som vi jo virkelig har al grund til at tro kommer meget snart.

(Kort bemærkning).

Poul Dam: Jeg forstår, at det radikale venstre har fået opfyldt alle de ønsker om besparelser på militærbudgettet, man havde. Det glæder mig meget; så er det godt, vi andre har nogle større ønsker.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Nej, vi har ikke fået opfyldt alle vore ønsker, men vi er kommet et stykke på vej — og længere, end vi har kunnet komme tidligere.

Risgaard Knudsen: Fiskeriministeren gav i formiddags en redegørelse vedrørende den af England gennemførte 10 pct.s told på importen af frosne fiskefileter fra Sverige, Norge og Danmark, og jeg vil gerne takke for denne redegørelse, som dog ikke var et svar på de spørgsmål, jeg i går stillede ministeren. Jeg skal ikke skjule, at jeg står noget uforstående over for, at ministeren her i dag har afholdt sig fra at besvare mit spørgsmål om, hvorvidt de forhandlinger,

som jeg forstår efter nytår skal føres her i København mellem fiskeriministeren og hans engelske kollega, har det sigte at søge etableret en særlig engelsk-dansk kvota omfattende den danske eksport af frosne fiskefileter til England. Jeg håber, at fiskeriministeren vil give mig et udførligt svar på dette spørgsmål. Ministeren må jo have en mening med den forestående forhandling, som jeg forstår ministeren selv har taget initiativet til. Jeg tror også, at man ude i fiskerierhvervet vil sætte pris på at blive gjort bekendt med, om ministeren har til hensigt at søge gennemført en særlig toldfri engelsk-dansk kvota for den pågældende varegruppe.

Finansministeren (Poul Møller): Må jeg først give hr. Lysholt Hansen en undskyldning, fordi jeg takkede ham for den rose, han gav mig. Det skulle altså igen være et udtryk for hans ironi; det var altså, da det kom til stykket, en tidsel. Han ville ikke anerkende, at der med hensyn til prisstabilisering i virkeligheden var sket fremskridt i løbet af året, og i hvert fald ikke noget, vi kunne rose os af. Jeg vil gerne henlede hr. Lysholt Hansens opmærksomhed på Nyt fra Danmarks Statistik nr. 134 af 26. november i år, hvoraf det fremgår, at i januar var det samlede danske detailprisindeks inklusive moms 133. I oktober 1968, altså 10 måneder efter, var det 133,1 — ja, den promille, den skænker jeg ham da gerne. Og fødevarerne: i januar 1968 134, i juli 1968 136, i oktober 1968 136. Jeg synes dog alligevel, at dette er udtryk for — og det kan man vel give os med på vejen, hvis man overhovedet har lyst til at give os noget — at der er sket en forbedring i prisudviklingen i det sidste år, i 1968. Der er vel ingen grund til at gøre vælgerens hoved helt kulret, selv om det er forsøgt både før og efter valget af det ærede medlem hr. Per Hækkerup, og derfor synes jeg faktisk: lad os dog nu bare ikke lave helt om på begreberne og på tallene! De ligger jo sådan, i hvert fald hvis vi har tillid til Danmarks Statistik. De sorterer ganske vist ikke under finansministeriet, men under økonomiministeriet, men så meget må man vel have tillid til denne regering, at man ikke tror, vi pludselig laver om på statistikens frie skøn og frie ret til at arbejde:

Ja, hr. Lysholt Hansen kaldte mig i dag